

— Ехъ — защо! Нали знаешъ...

И той му пхна вестникъ, дето се съобщаваще за решителния отказъ на правителството.

— Ами сега, Калайджи?

— Сега трѣба да изработимъ единъ протестъ...

— Да изработимъ... Азъ пръвъ ще се подпиша, — заяви Козаря.

— Хубаво. Ела утре да го съчинимъ...

На другия день Козаря взе протеста и си тръгна. На шосето срещна Нача Котаковъ.

— Бре, Козарь! — извика той отдалече съ упрѣкъ въ гласа. — Ти си се пребоядисалъ, бре!

— Защо да съмъ се пребоядисалъ? — спрѣ се малко зачуденъ Козаря.

— На три и половина ще се правишъ!... — подметна нѣкакъ загадъчно Котаковъ. — Че нали си комунистъ?

— Земледѣлецъ съмъ си...

— Земледѣлецъ — съ комуниститъ...

— Че съ кого да съмъ — съ приматаритѣ и банкеритѣ ли?

— Ние да не сме съ тѣхъ? — погледна го язвително Котаковъ.

— Тамъ сте ами!

— Бре! Бре!.. За това сж те избрали и делегатъ — болшевишкия рай да видишъ!..

— Рай ли е, адъ ли е, като го видимъ, тогава ще приказваме...

— Ба, ще ти го покажатъ!...

— Защо да не го покажатъ?

— Нѣматъ смѣтка — ето защо!

— Като нѣматъ смѣтка, защо правителството не пуца делегацията?

— Протестирайте бе! — намигна подигравателно Котаковъ.